

РЕШЕНИЕ

№ 1117

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11719** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявен от Народно читалище „П. Р. С. 1927“ против Агенцията по вписванията (АВ), за сумата 600 лева, представляващи обезщетение за твърдени имуществени вреди. Последните се сочат да представляват разноски за заплатени адвокатски хонорари в производства за отмяна на два отказа на длъжностно лице по регистрация в Търговския регистър. Ответникът в писмен отговор на исковата молба излага доводи за неоснователност на иска. Прокурорът намира, че исковата претенция е основателна и доказана и моли да бъде уважена.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, и като взе предвид определение № 59/22.11.2021г. по адм. д. № 38/2021г. на Смесен петчленен състав на Върховния административен съд и Върховния касационен съд, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Искът е допустим, като предявен от активно легитимирано лице срещу надлежен ответник съгласно чл.205, ал.1 АПК – АВ е юридическо лице на основание чл.2, ал.2 от Устройствения правилник на АВ. Разгледан по същество, искът е основателен.

Установява се от отбелязването в договорите за правна защита и съдействие от 05.04.2019г., представени по т. д. № 115/2019г. и т. д. № 116/2019г. на Окръжен съд Русе (Р.), че по всеки от тях ищецът е заплатил по 300 лв. Предмет на договорите е обжалване на отказ пред Р. на отказ на Търговския регистър към АВ.

С решение № 63/18.04.2019г. по т. д. № 115/2019г. на Р. е отменен отказ № 20190222114957/04.04.2019г. на длъжностното лице по регистрацията при АВ. С молба от 23.04.2019г. ищецът е поискал допълване на решението, като му бъдат присъдени съдебните разноски. С определение № 932/24.04.2019г., потвърдено с окончателно определение № 171/22.07.2019г. по в. ч. т. д. № 227/2019г. на Великотърновски апелативен съд, искането е отхвърлено.

С решение № 64/18.04.2019г. по т. д. № 116/2019г. на Р. е отменен отказ № 20190222113447-2/04.04.2019г. на длъжностното лице по регистрацията при АВ. С молба от 23.04.2019г. ищецът е поискал допълване на решението с указания, както и да му бъдат присъдени съдебните разноски. С решение № 177/19.07.2019г., потвърдено в частта относно разноските с окончателно определение № 237/30.09.2019г. по в. ч. т. д. № 317/2019г. на Великотърновски апелативен съд, искането за разноски е отхвърлено.

Съгласно чл.28, ал.2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, АВ отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на ЗОДОВ. В производства от вида на настоящето ищецът носи доказателствената тежест да установи съществуването на обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като следва да установи: 1) съществуването на твърдените вреди, 2) наличието на незаконосъобразни актове, действия и бездействия на служители на ответника при изпълнение на административна дейност; 3) наличието на пряка причинно-следствена връзка между първите две.

Съгласно т.1 от ТР № 6/06.11.2013 г по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на Върховния касационен съд, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая е приложима втората хипотеза – заплащането на хонорар съответно по двете дела в размер на по 300лв., или 600 лв. общо, е отбелязано в договорите за правна защита и съдействие. Това отбелязване има характера на разписка и доказва плащането. Тези разноски не са били възстановени в производства по т. д. № 115/2019 и т. д. № 116/2019г. на Р.. Следователно, установена е първата от горепосочените предпоставки – съществуването на имуществена вреда.

Установява се в случая, че с горепосочените съдебни решения са отменени като незаконосъобразни два отказа на длъжностно лице при АВ и следователно, втората предпоставка е налице.

Налице е и третата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника - причинно-следствената връзка между незаконосъобразните откази и имуществените вреди. В съдебната практика е възприето разбирането, че "... непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвентата и вредите". Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е. които са адекватно следствие от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В случая вредите, които се

претендират, са пряка и непосредствена последица от отменените като незаконосъобразни два отказа на длъжностно лице при АВ. Ако не бяха издадени незаконосъобразните актове, ищецът не би направил разноски за правна защита, т. е., не би претърпял имуществена вреда в размера на тези разноски. Вредата се изразява в неблагоприятна последица, която накърнява правната сфера на задържания.

Предвид изложеното, искът се явява основателен за пълния предявен размер от 600 лв. Съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло, съдът осъжда ответника да заплати на ищеца разноските по производството, както и внесената държавна такса и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв. В случая се установяват разноски в общ размер 643,17 лв., от които общо 600 лв. - платено възнаграждение за адвокат, държавни такси в общ размер 40 лв. и общо 3,17 лв. – банкови такси.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, Агенцията по вписванията да заплати на Народно читалище „П. Р. С. 1927“, с ЕИК[ЕИК], сумата 600 (шестстотин) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени вследствие откази, отменени с решение № 63/18.04.2019г. по т. д. № 115/2019г. и решение № 64/18.04.2019г. по т. д. № 116/2019г. на Русенски окръжен съд.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на Народно читалище „П. Р. С. 1927“, с ЕИК[ЕИК], сумата 643,17 лева (шестстотин четиридесет и три лева и седемнадесет стотинки) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14 – дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: